

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Y. G.**, zast. Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M.eur, advokátem se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní schránka 21/OAM, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2016, čj. OAM-29/LE-LE05-LE05-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 10. 2016, čj. 42 Az 23/2016-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie ČR zajistila žalobce, st. příslušníka Ukrajiny, dne 5. 3. 2016 za účelem správního vyhoštění, neboť na území České republiky pobýval bez platného víza v době nejméně od 1. 1. 2015 do 4. 3. 2016. Žalobce podal dne 11. 3. 2016 žádost o udělení mezinárodní ochrany. V žádosti a během navazujícího pohovoru žalobce uvedl, že pochází ze Zakarpatské oblasti. Z Ukrajiny odešel asi před patnácti lety za prací do Ruska. Na jaře 2014 přicestoval s turistickým vízem do České republiky. Pracoval v Kladně a poté v Praze. Na Ukrajinu se nechce vrátit zejména proto, že se obává odvedení do armády. Nesouhlasí ani s ukrajinskou politikou a tamní ekonomickou situací, není tam práce. Panuje tam chaos a nedá se tam žít.

[2] Žalovaný žalobci mezinárodní ochranu neudělil. V rozhodnutí se zabýval jednotlivými předpoklady pro udělení mezinárodní ochrany a doplňkové ochrany dle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a dospěl k závěru, že tam uvedené zákonné důvody žalobce nesplňuje.

[3] Krajský soud rozsudkem žalobu zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností, v níž vytýká žalovanému nedostatečně zjištěný skutkový stav o zemi jeho původu. Dále nesouhlasí s tím, že krajský soud neprovedl navrhovaný důkaz a velmi

obecně tvrdí, že „množství hodnotících úvah“ krajského soudu obsažených v napadeném rozsudku je nezákonné.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že ji k výzvě soudu doplní. NSS nicméně dospěl k závěru, že kasační stížnost, byť stručná a ve své většině dosti obecná, splňuje všechny zákonné náležitosti § 106 odst. 1 s. ř. s. Proto NSS přípisem ze dne 21. 11. 2016, čj. 10 Azs 289/2016-11, který byl zástupci stěžovatele doručen téhož dne, sdělil, že kasační stížnost obsahuje všechny náležitosti dle § 106 odst. 1 s. ř. s. a je projednatelná. Není zde tedy důvod pro postup podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Současně NSS stěžovatele poučil, že pokud hodlá svou kasační stížnost doplnit nebo blíže odůvodnit, má možnost tak učinit bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů, jinak NSS bude připraven o kasační stížnosti rozhodnout. Stěžovatel kasační stížnost přes svůj ohlášený záměr nedoplnil, proto NSS posoudil kasační stížnost v její stávající podobě.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná. NSS zdůrazňuje, že v posuzované věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou řešena.

[8] K obecné námitce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav o zemi původu, lze jen obecně uvést, že žalovaný při dokazování postupoval v souladu s konstantní judikaturou NSS (např. rozsudky ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS; ze dne 27. 10. 2004, čj. 5 Azs 125/2004-54, č. 864/2006 Sb. NSS; ze dne 25. 5. 2005, čj. 3 Azs 272/2004-67, č. 1288/2007 Sb. NSS; ze dne 19. 8. 2005, čj. 4 Azs 467/2004-89, č. 1095/2007 Sb. NSS). NSS opakovaně dospěl k závěru, že bezpečnostní situaci na Ukrajině *„nelze ani dříve, ani v současné době klasifikovat situaci jako „totální konflikt“, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Nutno upozornit, že se jedná o konflikt izolovaný pouze na východní části Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá“* (např. usnesení ze dne 14. 1. 2016, čj. 7 Azs 311/2015-22 či zde dne 30. 11. 2016, čj. 2 Azs 286/2016 - 29; obecně pak rozsudek ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68, č. 1840/2009 Sb. NSS).

[9] Pokud jde o údajné nezákonné neprovedení navrhovaného důkazu, NSS ověřil ze spisu krajského soudu, že stěžovatel žádný důkaz v řízení před soudem nenavrhoval.

[10] Zcela obecná námitka, že množství hodnotících úvah obsažených v rozsudku krajského soudu je nezákonných, nedosahuje dostatečného stupně konkrétnosti, aby byla v řízení o kasační stížnosti projednatelná (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu